

Centralkontoret da bragt denne store Fordel? De Herrer Niels Frederiksen og Rode har gentagne Gange fremsat den Paastand, at det var en svimlende Fortjeneste, denne Overenskomst havde bragt. Man har stadig fra den Side fremført den Side, som jeg vil kalde Gevinstkontoen; men jeg vil gerne nævne et Par Ting om den Side, som jeg vil kalde Tabskontoen. — for der er ogsaa en Tabskonto paa dette Omraade.

Vi har nu set, hvorledes det i den Diskussion, der er ført i Dag, er antydnet, at den Handel, der fandt Sted i Fjor, Købet af $\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Majs, fandt Sted paa en Tid, hvor Prisen var ca. 19 Kr. pr. Tønde, medens Partiet ganske kort Tid, vistnok en 14 Dags Tid derefter, kunde købes til en Pris, der laa 2 Mill. Kr. lavere. Det er i hvert Fald ikke en Disposition, som taler til Centralkontorets Forsvar. Og vi har set i Aar, hvorledes der netop i Maj Maaned, paa en Tid, da Majsprisen var den højeste; vi endnu har haft herhjemme, atter bliver købt $\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Majs til en Pris, som betinger en cif-Pris i Danmark paa 43 Kr., medens Majs hurtig derefter kunde købes til en Pris af ca. 35 Kr. Det forekommer mig, at den Pris heller ikke taler i Centralkontorets Favør. Og jeg maa mene, at det, der er anført i Dag, angaaende Realisationen af denne Majs, vi havde hjemme til en Pris af 43 Kr. — hvilket Salg ikke, som her gentagne Gange er nævnt, skete efter Ordre fra Landbrugsministeren, men skete efter udtrykkelig og gentagne Gange udtalt Ønske fra Centralkontorets Ledelse —, ikke med nogen som helst Ret kan bebrejdes den højtærede Landbrugsminister.

Hvis jeg maa sige to Ord om Stillingen med Hensyn til Oliekager, vil jeg anføre, at paa et Tidspunkt i Foraaret var Forholdet det, at Bomuldsfrøkager, der i Amerika er købt til en Pris af 60—65 Kr., hvori de stod Centralkontoret, blev af dette solgt til Købmænd til 55 Kr. Ja, der var en Tid, hvor et Parti Bomuldsfrøkager, der skulde have været anvendt til Bytning med Brødkorn, blev udbudt og solgt for en Pris af 48—49 Kr., fordi man den Gang ikke kunde sælge Foderstoffer til højere Pris. Og hvad Soyaskraa angaar, var det købt af Centralkontoret til 51. og 57 Kr. og blev udbudt af Kontoret til 45 Kr.; men samtidig kunde Varen købes i Holland for ca. 40 Kr. Jeg kan nævne en Vare som Kokuskager, der var købt af Centralkontoret fra Oliemøllerne til en Pris af 35 Kr. og blev solgt af Centralkontoret til Købmændene til 30 Kr.; men samtidig kunde Købmændene have købt disse Kager fra Udlandet til en Pris af 20—

21 Kr. Jeg kan nævne Palmekager, de kunde den Gang i Udlandet købes til 16—17 Kr., men Prisen var den Gang herhjemme 28. Saadan var Forholdet i Foraaret. Da jeg den Gang spurgte Folk, som var handelskyndige paa de Omraader, om der ikke var Anledning til at søge den Situation udnyttet bedst muligt, se at faa her til Landet saa mange som muligt af disse billige Kager, der blev udbudt fra Holland, fordi man dernede havde Overflod, blev der svaret, at det lod sig ikke gøre, for vi laa herhjemme med Overflod af de dyre Kager, der var købt af Centralkontoret, og desuden manglede der Kapital til at købe flere.

Jeg har nævnt disse Eksempler, fordi der fra anden Side kun er anført den Side af Sagen, som er Gevinstkonto. Det, jeg her har nævnt, taler i hvert Fald ikke for, at der er Fordel ved at fortsætte med Centralkontoret. Det taler imod den Paastand, at Centralkontoret skulde være til uvurderlig Nytte, og at det skulde være skæbnesvangert at ophæve det. Der savnes Bevis for disse Paastande, og det er ikke Bevis nok for mig, at Direktør Chr. Nielsen udtaler, at der i de Tider, der er svundet, er givet betydelig højere Priser i Sverige og Norge end herhjemme. Det forekommer mig, at den Paavisning, den højtærede Landbrugsminister i Gaar gav med Hensyn til Majsen, er Vidnesbyrd nok om, at den Majs, der er solgt her i Landet, er solgt til det, man kalder Verdensprisen. Derfor er jeg af den Opfattelse, at det vil være ønskeligt snarest muligt at komme bort fra Centralkontoret. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem fra Kalundborg, Hr. Rode, og Hr. Direktør Heilbuth, som er Fader til hele dette Centralkontor, vil holde paa, at man skal fortsætte med et saadant Kontor; men jeg forstaaer ikke, at Andelsfolk ønsker at klynge sig til en saadan Foranstaltning, ønsker at lægge hele vor Eksport i Hænderne paa et lille snævert Udvalg, med den Virkning, at Købmændene ikke er i Stand til at tage deres sikre og faste Avance, medens Landbruget kun har at betale den Pris, man dikterer. Det forekommer mig i Længden at ville virke demoraliserende, hvis man bliver ved paa den Maade. Derfor tror jeg, at man ved at ophæve Centralkontoret ikke alene ikke vil faa noget Tab, men tværtimod vil naa ind i sundere og bedre Tilstande; og jeg tror, at naar vi i Øjeblikket eller tidligere har importeret $\frac{2}{5}$ af vor Import gennem de bestaaende Andels-Indkøbsforeninger, vil disse Foreninger, ledede paa rette Maade, være i Stand til at regulere Foderstofprisen